

ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΗΝ ΥΔΡΙΑ

1. Θ. Κακριδής: Νεοελληνικές μελέτες.
1. Το ανάκλουθο και ο νόμος της έλευ-
θερίας της λέξης. 2. 'Η επαναστροφή
('Η Βιβλιοθήκη του Φιλολόγου αρ. 12,
'Αθήνα 1976)

'Ο σοφός Δάσκαλος προσθέτει ένα ακόμη ση-
μαντικό έργο στη φτώχη μας ελληνική βιβλιο-
γραφία, άλλο ένα υπόδειγμα επιστημονικής
εργασίας που τρέφεται απ' την οικεία μας
ζωή και δίνεται με τη γλώσσα της: μάθημα
που ο Κακριδής μας το 'μαθε καλά, συνεχι-
στής της σωστής φιλολογίας στην Ελλάδα.
Πειράζει να πούμε πώς είμαστε άτυχοι όσοι
δεν τον είχαμε Δάσκαλο κι έχουμε μόνο τα
βιβλία του;

'Ο λογοτέχνης και η εποχή μας ('Αθήνα
1976)

(:Πρακτικά του Πανελληνίου Συνεδρίου Λο-
γοτεχνών υπό την αιγίδα του 'Ππουργείου
Πολιτισμού και 'Επιστημών — Τόμος άφι-
ρωμένος στη μνήμη του Γιάννη Χατζήν).

Μιχ. Γ. Μερακλής: Λογοτεχνική κριτική
I ('Εκδόσεις Κωνσταντινίδη, Μελέτη 9)

Εικοσιδύο δημοσιευμένα κι άδημοσίευτα κεί-
μενα, μέρος από την κριτική εργασία του
γνωστού φιλόλογου και κριτικού, καθηγητή
της Λαογραφίας στ' Γιάννενα τώρα. Στα
κείμενα κρίνονται σημαντικές ή δευτερό-
τερες μορφές των γραμμάτων μας, σύγχρο-
νοι: ο Γιώργος Σαμαντάρης, ο Γιάννης Ρί-
τσος, ο 'Αρης Δικταίος, η Ζωή Κερέλλη, ο
Κρίτων 'Αθανασούλης, ο 'Αντώνης Σαμαρά-
κης, η Νανά 'Ησαία κ.ά.

Γερ. Δ. Κασόλα: Χαμένοι δρόμοι ('Εκ-
δοτικόν γραφείον «Σείριος», 'Αθήνα
1972)

ΜΑΚΑΡΙΟΤΗ

Τ' αποπνύω δελι ώρα μαγείας
που τό γιοβλί τη φύση πλημμυρίζει.
Τό σημαντικό μακριά της έκκλησίας
γλυκόχη σιγά καλησπερίζει.

Λες κάτι όλο εδγένεια ψιθυρίζει
ή άβρότη μιάς ώρας άκακίας
και μέσ στη ρέμβη έχει της έρημίας
μιά πεταλούδ' άκόμα παιγνιδίζει.

Μές στη μαγεία ή ψυχή μου αποξεχνιέται
σάν άνθος δυσμικό που όλο μαδιέται...

'Γροή κι' εράσμμα σιγανά από πέρα
χαμογελώντας ξεχεται ή έσπέρα
κι' απλώνεται μιά ατέρμονη αναγάλλια
σά νά περνάει ο Χριστός, ψυχή μου, αγάλια...

ΤΡΑΓΟΥΤΑΚΙ

Με τα μύρα των ανθέων
πνέει ο ξέφρυος γλυκά
και χαϊδεύει τα μαλλιά σου
τόσο - τόσο έρωτικά,

Που σιγά τα ξεχτενίζει
ό έρωτιάς μυστικά!
—Πώς τ' αποπνύω βραδάκι
πνέει ο ξέφρυος γλυκά!...

ΕΛΑ

'Ελα νά πάμε κάπου,
σέ μιάν άκρογιαλιά,
νά σου χαϊδεύει ή νύχτα
τά όλόξανθα μαλλιά.

Και τα γλυκά σου μάτια,
ψυχή μου, ως θά φιλώ
θά λυγνουν από ζήλεια
τ' άστέρια στο γιαλό...

Χρήστος Βασιλίδης: 'Η άθέατος όψις
(Πάτραι 1976)

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΚΑΠΟΙΑ ΤΡΑΓΟΥΤΑΙΑ

Τού κλειδοκυβάλου θή θαυμάζετε
τά λευκά και μαύρα πλήκτρα,
μόνον τη μουσική που άφίνουν
όταν ο κλειδοκυβαλιστής,
με την όψη άπόκοσμη,
επιδέξια τά χρησιμοποιήση.

Οι λέξεις είναι όπως τά πλήκτρα,
κάθε μία άφίνει τη μουσική
που εκκλινει εντός της,
καθώς τά ανθρώπινα χείλη
ιστοροθσαν, με πόνο ή χαρά,
τη λύπη και την έλπίδα του κόσμου.

Λέξι προς λέξι ο ποιητής
συνθέτει τά τραγούδια του.

Οι γραματοδιδάσκαλοι, λοιπόν,
ας κύρουν, άνυποψίαστοι και ψυχρά,
στη σύνταξη και τη γραμματική
και όσο έχουν ευάισθητη ψυχή
ας ακούσουν έκστατικοί
τη μυστική των λέξεων μουσική.

Γιώργου Καραβασίλη: Τά ήδυπαθή ('Α-
θήνα 1976)

ΥΓΕΙΑ

Περγά περβόλια, έκκλησιες γιά νά με βρεί
κι' έχει μαζέψει ήλιους, ποταμούς και κάμπους
και στά μαλλιά της τά λιστάσια, πέλαγα,
θυμάρι, δαχτυλίδι στά σφυρά της.